

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΛΕΚΟΥΒΡΕ

Η τρομερή αντίληψη της δουλκίσης Μπουγιόν. Μία συνάντησις τών δύο αντίζηλων. Η ύπνετη και άπρόσπτη ζώιχθεσις της καλλι τεχνιδος. Η Λεκουβρέρ λιποθυμεί έπι σκηνής. Η τελευταία μαρτυρικη της παρστάσις. Φήμες και Διαδόσεις. Η Λεκουβρέρ πεθαίνει έξαφνα... Η άγνακτηρις του λαου. Πώς δηλητηριάστηκε η καλλιτεχνίς, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Είδαν στο προηγούμενο φύλο πως η δούκισσα ντε Μπουγιόν απειπειράθη να δηλητηριάση την μεγάλη τραγωδία του προπαγεβδάντου αιδόνος Άδριανή Λεκουβρέρ, λόγω αντίζηλίας της στον έρωτα του παρσίου κομητός της Σαζωνίας.

Επίσης είδαμ πως, μετά την άποτυχία της άπειρίας αυτής και μετά το σκάνδαλο του δημοσιογράφου, ένα βράδι η δούκισσα, ένω η Λεκουβρέρ έπαιε στο θέατρο, είχε το θράσος να την προσπαθήση στο θεωρείο της για να τη συγχωρή και πως η καλλιτεχνίς της απάντησε ότι δεν θα μπορούσε να την εύχαρισθή, επειδή ήταν άτημέλητα ντυμένη.

Μα η δούκισσα έπαινε κι' έστειλε και για δεύτερη φορά τον άκούονθό της να της επαναλάβη την προσκλησή της. Τότε η Λεκουβρέρ της απάντησε, ότι άν αυτή τη συγχωρούσε να παρουσιάση ιστορική της ντυμένη άτημέλητα, το κοινόν που θα την έβλεπε, δεν θα την συγχωρούσε καθόλου. Γι' αυτό, για να της κόνη τη γούνη, θα την περιεμε στο διάδρομο την ώρα που θα έβγαυε από το θεωρείο της. Παράγχατι, η δούκισσα, βροντώντας άλ' το θεωρείο της, είδε ιστορικά της τη Λεκουβρέρ, "Άρχισε αμέσως να τη γαιδεύη, και τη συγχωρή για το έπαινο παιδιού της και να τη βεβαιώνη ότι ένωσθε μεγάλη εύχαριστήσι ούσας την έβλεπε στο θέατρο...

Μα οι' αυτά δεν ήταν παρά ιστορησίεις της δουκίσης, για να κοιμηση τις ύπνετις της αντίζηλον της και για να ιστορήση έτσι να την δηλητηριάση εκ του άσπαιουδ...

Φαίνεται δε πως έπέτυχε στο σχέδιό της, γιατί ο αίνυιδιος θάνατος της Λεκουβρέρ και η συνθήκης από τας οποίας επήλθε, δεν εινε δυνατόν να αποδη ποθεναι άλλου παρά σε δηλητηρίαση...

Ένα βράδι, ύστερ' από λίγο καιρό μετά τα γεγονότα που διηγηθήκαμε παραπάνω, καθώς η Λεκουβρέρ έπαιε στο θέατρο της, σε μία στιγμή έννοιωσε μια άξερη άδιαθεσία... Μα σε λίγο η κατάσταση της είχε χειροτερένη τόσο πολυ, ώστε άναγκάστηκε να βγή στο προσκηνιο και να ζητήρη συγγουμην από τους θεατές, επειδή δεν θα μπορούσε να συνεχίση την παράστασι...

Ποίν όμως άκούη τελειούσι, έννοιωσε μια ζάλη και θα σοφιστόταν κάτου άν δεν έπαυεθε ένας ήθεσος και τη συγχωρήση...

Άιθώς η αιδία έπεσε κάτω, ένω το κοινόν άνηγορ έτρεχε προς τους διαδόρους του θεάτρο για να ζητήρη πληροφορίες για την κατάσταση του ίνδιβιδυατού του.

Από εκείνη την ήμερα, η κατάσταση της Λεκουβρέρ χειροτέρευε συνεχώς. Μέρα με τη μέρα αδυνατίζε και ζλωσάει τρομερά. Ωστόσο έξακολουθούσε να παίζη στο θέατρο.

Το βράδι, που ήταν γωρατό της ν' ανέβη για τελευταία φορά στη σκηνή, επρόκειτο να παίζη το ρόλο της "Λοκίστις στον Οιδιπόδα του Βολταίρου. Ο ρόλος ήταν ένας από τους μεγαλύτερους ρόλους, τους οποίους είχε δημοσερήσει.

Μα ποίν άρχισι η παρστάσις την έπαισε δυσεντερία. Ωστόσο έβηγε στη σκηνή και άρχισε να παίζη. Με η δυσεντερία της ήταν τόσο τρομερή, ώστε είκοσι φορές τούλάχισην κατά τη διάρκεια της παρστάσις, άναγκάστηκε να πάη στα παρσκηνια και να βγάλη καθαρό σκαμ.

Ήταν τόση η ζλωμάδα της και τόση η έξάνθησι που ζωργαζόταν στο προσώπο της, ώστε οι θεαταί, ξεσημασμένοι, φορούσαν ο ένας τον άλλον, τι είχε.

Παρ' όλα ταυτα, όταν μετά τον Οιδιπόδα παίζεσε και μία κομωδία, ο Φλωμεντινός, η Λεκουβρέρ έπεδθη το ρόλο της, που ήταν έξαιρετικά δύσκολος, τόσο έπαινοζα και τόσο άριστοσηματικά, ώστε οι θεαταί την απέθεσαν κωλοελατικός.

Μα τη νύχτα εκείνη η κατάσταση της ήταν τρομερή. Όταν δε την άλλη μέρα έγινε γνωστό από στο Παρισι, όλα άρχισαν να ψηφίζον πως η δούκισσα, άγνωστον

με ποιά τρόπο, είχε κατορθώσει αυτή τη φορά να πετύχη το σκοπό της.

Τέσσερες ήμερες η δυστηχημένη Λεκουβρέρ έπαύθη με άγονία με το θάνατο, κοιτώντας σ' όλο αυτό το διάστημα τρομερές πόνοζ. Την τετάρτη ήμερα όμως η κατάσταση της βελτιώθηκε και όλα έννοιζαν πως είχε ξεγύρει περ' από τον κίνδυνο. Ήταν έξαφνα κατά τη μία μετά το μεσημέρι τρομερά πιασού την έπιασαν, πράγμα που δεν συμβαίνει ποτέ με τις δυσεντερία.

Έλαται από ήνα λεπτά, περιέμεσι σ' απόλυτη άκνημια και όταν οι γιατροί έπλησισαν και την έριτταζαν, είδαν πως είχε πεθάνει...

Μετά την ιστορησίη του θανάτου της, της άνοιξαν την κοιλία και είδαν κατάλητοι πως τα σάλαζα της είχαν γαργαλισεί.

Μόλις έγινε γνωστός ο θάνατος της Λεκουβρέρ, η οποία είχε πεθάνει σε ήλικια 35 ετών, στο Παρισι, κανείς δεν έδίστασε να πιστένη ότι επρόκειτο περί δηλητηρίασης, γιατί και οι γιατροί της την ίδια γνώμη είχαν. Η ήλικια του κοινού ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ένα βράδι που η δούκισσα ντε Μπουγιόν τόλμησε να παρουσιάση στο θεωρείο της, στη Γαλλική Κομωδία, οι θεαταί άρχισαν να φοβούνται:

"Έξο η δηλητηριάστηκε..." "Έξο η δηλητηριάστηκε..."

Ήταν δε τόσο ήθελμας η εκδηλώσει του πλήθους εκείνο το βράδι, ώστε πριν άκούη άρχισι η παρστάσις, η δούκισσα μαζί με την άκούονθία της άναγκάστηκε να φύγη από το θέατρο.

Αυτά λοιπόν γράφει για το θάνατο της Λεκουβρέρ η σύγγουμος της δεσποινίς Άισσί. Τα γωραόμενα της αυτά μάλιστα τα επιβεβαιώναι και ο περίφημος διηγητής της εποχής εκείνης Μπαριστι στο "Ημερολόγιό του.

Ο Βολταίρος όμως, ο οποίος μαζί με το φίλο της Λεκουβρέρ κόμητα της Σαζωνίας, παρστάθηκε στο θάνατο της, γράφει σχετικώς τα εξής: "Η Λεκουβρέρ πέθανε μέσα στην άγκαλιά μου από φλόγους των σπλάχνων. Όσα γράφει σχετικώς η δις Άισσί, εινε διαδόσεις και φήμες που δεν έχουν καμιά βάση".

Η μαρτερία ενός άνθρουου σαν το Βολταίρο, εινε βέβαια σημαντική, μα δεν μπορεί και να δωση κανείς απόλυτη πίστι σ' αυτήν, γιατί, εινε γνωστό, ότι ο Βολταίρος δεν έπίστευε και σε άλλες ιστορηκές δηλητηριάσεις της εποχής του, η οποίες όμως εκ των ύστερων απεκαλιφθησαν αληθινές. Επίσης ούτε κανείς άλλος από τους συγγουόνους της Λεκουβρέρ συμφωνεί με τη γνώμη του μεγάλου συγγουαίου.

Άλλοι άρ' αυτούς ισχυρίζονται ότι ένας φαρμακοποιός, ο οποίος ήταν κωλυμένος στη δουκισσα, της έδωσε κάποιο γιωρακό το οποίο το σκόπη τις — από το οποίο έπέφερε— δηλητηρησμένο, και άλλοι πάλι λένε ότι μερικοί άνθρουοι της δουκίσης της προσέφεραν με βραδεία στο θέατρο μία δηλητηρησμένη άνθοδέμη, την οποία, μόλις μύρισε, η Λεκουβρέρ αμέσως άδιαθέτησε.

Ποιά άρ' όλες αυτές τις εκδοχές εινε η αληθινή; Άγνωστο. Το βέβαιό μόνο εινε ότι ο θάνατος της Λεκουβρέρ παρμέναι και θα παραμένει ένα από τα μυστηρια της ιστορίας.

ΗΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΣ ΑΙΜΟΝΙΕΣ

Στην Κρήτη τόζων καιν καιν λούθρονται το Ψυχροάβγατο. Και τούτο, γιατί μία γωραά δεν έπρόσεξε την πρόληψη αυτή η' έλινσε τα τρία της παιδια κατά τα τρία στη νερά Ψυχροάββατα. Κάποιον αυτών τα παιδια της πεθάνανε. Τότε η χόρα άφησε την εξής παραγγελία στις μητέρες:

"Ανάθεμα που λούσθηκε τα τρία τα Σαδβάτα, το Κρετινό, το Τυρινό και της πρώιης βδομάδας.

